

(c.d.)

bp. Zbigniewa Kiernikowskiego z tegorocznej popielcowej homilii:

Prorok Joel wzywa nas: „Nawróćcie się do Mnie całym swym sercem, przez post i płacz, lament. Rozdzierajcie jednak serca wasze, a nie szaty!” i dodaje: „Czemuż mówić mają między narodami: Gdzież jest ich Bóg?” Czy nasz Bóg to tylko zwyczaje, które praktykujemy w pewnych okresach? Czy nasz Bóg to tylko uroczyste zgromadzenia, które nie mają większego wpływu na nasze postawy życiowe? Czy nasz Bóg to tylko stawianie różnego rodzaju figur, które wzbudzają sensację, ale nie prowadzą do nawrócenia?

Duch Boga objawiony w Chrystusie wzywa nas do nawrócenia i pojednania. „W imię Chrystusa prosimy: pojednajcie się z Bogiem. On to dla nas grzechem uczynił Tego, który nie znał grzechu, abyśmy się stali w Nim sprawiedliwością Bożą”. Jezus przyjął na siebie wszelką niesprawiedliwość, by dać nam swojego Ducha, byśmy Jego mocą mogli przyjmować niesprawiedliwość i obwieszczać przebaczenie. Niech każdy z nas wejdzie do izdebki swego serca i nie patrzy na grzechy innych, lecz zwraca się o zmiłowanie nad sobą, stając się znakiem miłosierdzia wobec tych, którzy ranią wspólnotę Kościoła.

ks. Grzegorz

Ogłoszenia parafialne

1. Zachęcamy do udziału w nabożeństwach wielkopostnych. Drogę Krzyżową odprawiamy w każdy piątek o 18.00, a Gorzkie Żale w niedzielę wielkopostną o 17.00.

2. W przyszłą niedzielę rozpoczynamy w naszej parafii **rekolekcje wielkopostne**. Prowadzić je będzie ks. Piotr Główna, prezbiter diecezji warszawsko-praskiej, pracujący obecnie w parafii Gwardyjskie na Ukrainie. Msze święte z homilią rekolekcyjną w niedzielę o zwykłych godzinach, a w poniedziałek, wtorek i środę o **9.00, 18.00 i 19.30**. Dzieci oraz młodzież gimnazjalna i licealna uczestniczą w rekolekcjach organizowanych przez szkoły.

3. W najbliższą sobotę przypada uroczystość św. Józefa, Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny. Zapraszamy na Eucharystię o 7.00. Liturgia wieczorna o 18.30 sprawowana będzie według formularza II Niedzieli Wielkiego Postu.

4. Za Księdza Prałata Józefa modlić się będziemy z okazji jego imienin w najbliższą niedzielę na Mszy świętej o 12.00.

5. Planujemy w tym roku parafialną pielgrzymkę do Ziemi Świętej (Izrael). Termin: 29.09 – 07.10. Koszt: 1250 dolarów. Program pielgrzymki i wszystkie informacje – u ks. proboszcza.

W minionym tygodniu odeszła do Pana:
ś.p. Grażyna Kubalska z Mościsk
Wieczny odpoczynek racz jej dać, Panie...

Dziękujemy za ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki :-)

PARAFIA MATKI BOŻEJ KRÓLOWEJ MEKSYKU

Laski, ul. 3 Maja 40/42, 05-080 Izabelin

tel.: (22) 752 21 07

www.parafiawlaskach.pl; parafiawlaskach@gmail.com

nr konta parafii: 18 1020 1026 0000 1102 0016 9920

MSZE ŚW. W NIEDZIELE I ŚWIĘTA:

9.00, 10.30 (z udziałem dzieci), 12.00, 19.00;

MSZE ŚW. W DNI POWSZEDNIE:

7.00 i 18.30

Nr 13, 1 niedziela Wielkiego Postu, 13 marca 2011

Morenita

Parafia Matki Bożej Królowej Meksyku w Laskach

Liturgia Słowa

PIERWSZE CZYTANIE (Rdz 2,7–9;3,1–7)

Pan Bóg ulepił człowieka z prochu ziemi i tchnął w jego nozdrza tchnienie życia, wskutek czego stał się człowiek istotą żywą. A zasadziwszy ogród w Edenie na wschodzie, Pan Bóg umieścił tam człowieka, którego ulepił. Na rozkaz Pana Boga wyrosły z gleby wszelkie drzewa miłe z wyglądu i smaczny owoc rodzące oraz drzewo życia w środku tego ogrodu i drzewo poznania dobra i zła. A wąż był najbardziej przebiegły ze wszystkich zwierząt polnych, które Pan Bóg stworzył. On to rzekł do niewiasty: „Czy to prawda, że Bóg powiedział: »Nie jedzcie owoców ze wszystkich drzew tego ogrodu?«”. Niewiasta odpowiedziała wężowi: „Owoce z drzew tego ogrodu jeść możemy, tylko o owocach z drzewa, które jest w środku ogrodu, Bóg powiedział: »Nie wolno wam jeść z niego, a nawet go dotykać, abyście nie pomarli!«”. Wtedy rzekł wąż do niewiasty: „Na pewno nie umrzecie! Ale wie Bóg, że gdy spożycie owoc z tego drzewa, otworzą się wam oczy i tak jak Bóg będziecie znali dobro i zło”. Wtedy niewiasta spostrzegła, że drzewo to ma owoce dobre do jedzenia, że jest ono rozkoszą dla oczu i że owoce tego drzewa nadają się do zdobycia wiedzy. Zerwała zatem z niego owoc, skosztowała i dała swemu mężowi, który był z nią; a on zjadł.

A wtedy otworzyły się im obojgu oczy i poznali, że są nady; splekli więc gałązki figowe i zrobili sobie przepaski.

PSALM RESPONSORYJNY (Ps 51)

Refren: Zmiłuj się, Panie, bo jesteśmy grzeszni.

Zmiłuj się nade mną, Boże, w łaskawości swojej, w ogromie swej litości zgładź moją nieprawość.

Obmyj mnie zupełnie z mojej winy i oczyść mnie z grzechu mojego.

Uznaję bowiem nieprawość swoją, a grzech mój jest zawsze przede mną. Przeciwno Tobie zgrzeszyłem i uczyniłem, co złe jest przed Tobą.

Stwórz, o Boże, we mnie serce czyste i odnów we mnie moc ducha. Nie odrzucaj mnie od swego oblicza i nie odbieraj mi świętego ducha swego.

Przywróć mi radość z Twojego zbawienia i wzmocnij mnie duchem ofiarnym.

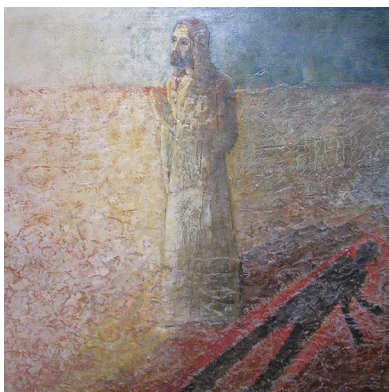
Panie, otwórz wargi moje, a usta moje będą głosić Twoją chwałę.

DRUGIE CZYTANIE (Rz 3,21-25a.28)

Przez jednego człowieka grzech wszedł na świat, a przez grzech śmierć, i w ten sposób śmierć przeszła na wszystkich ludzi, ponieważ wszyscy zgrzeszyli. Jeżeli bowiem przez przestępstwo jednego śmierć zakręlowała z powodu jego jednego, o ileż bardziej ci, którzy otrzymują obfitość łaski i daru sprawiedliwości, królować będą w życiu z powodu Jednego – Jezusa Chrystusa. A zatem, jak przestępstwo jednego spowodowało na wszystkich ludzi wyrok potępiający, tak czyn sprawiedliwy Jednego sprowadza na wszystkich ludzi usprawiedliwienie dające życie. Albowiem jak przez nieposłuszeństwo jednego człowieka wszyscy stali się grzesznikami, tak przez posłuszeństwo Jednego wszyscy staną się sprawiedliwymi.

EWANGELIA (Mt 7,21-27)

Duch wyprowadził Jezusa na pustynię, aby był kuszony przez diabła. A gdy przepościł czterdzieści dni i czterdzieści nocy, odczuł

w końcu głód. Wtedy przystąpił kusiciel i rzekł do Niego: „Jeśli jesteś Synem Bożym, powiedz, żeby te kamienie stały się chlebem”. Lecz On mu odparł: „Napisane jest: »Nie samym chlebem żyje człowiek, lecz każdym słowem, które pochodzi z ust Bożych«”.

Wtedy wziął Go diabeł do Miasta Świętego, postawił na narożniku świątyni i rzekł Mu: „Jeśli jesteś Synem Bożym, rzuć się w dół, jest przecież

napisane: »Aniołom swoim rozkaże o Tobie, a na rękach nosić Cię będą, byś przypadkiem nie uraził swej nogi o kamień«”. Odrzekł mu Jezus: „Ale jest napisane także: »Nie będziesz wystawiał na próbę Pana, Boga swego«”.

Jeszcze raz wziął Go diabeł na bardzo wysoką górę, pokazał Mu wszystkie królestwa świata oraz ich przepych i rzekł do Niego: „Dam Ci to wszystko, jeśli upadniesz i oddasz mi pokłon”. Na to odrzekł mu Jezus: „Idź precz, szatanie! Jest bowiem napisane: »Panu, Bogu swemu, będziesz oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz«”. Wtedy opuścił Go diabeł, a oto aniołowie przystąpili i usługiwali Mu.

Słowo o Słowie

Adam – słowo w całej kulturze chrześcijańskiej uważane za męskie imię własne – w języku hebrajskim i w całej w tradycji żydowskiej w ogóle w takim charakterze nie funkcjonuje. Bo *adam* – to po prostu człowiek. Nawet nie żaden konkretny – jak ten praojciec, stworzony przez Boga szóstego dnia; raczej przedstawiciel gatunku, istota żywa, obdarzona wszystkimi cechami cechami człowieczeństwa. I ściśle związana z ziemią. Tu zachodzi przepiękna, choć niestety niemożliwa do oddania w polskim przekładzie, gra słów: *adam* – to człowiek, a *adamah* – ziemia, gleba. Pan Bóg lepi człowieka z pyłu, zebranego z powierzchni ziemi, i tchnie w niego swój oddech życia, powołując go do istnienia...

Każdy z nas jest *adamem*, powstałym z ziemi – z prochu ziemi – i ku ziemi na powrót nieuchronnie zmierzającym. I razem z tym pierwszym *adamem* każdy z nas sprzeciwia się Bogu i lekceważy Jego miłość. Ale w każdym z nas jest nieśmiertelne tchnienie Bożego życia, które Ten, który dla nas stał się *adamem*, odnowił swoim zwycięstwem na pustyni – i na Krzyżu...

Szkola liturgiczna

“Wielki Post, który prowadzi nas do świętowania Wielkiej Nocy, jest dla Kościoła drogocennym i ważnym okresem liturgicznym, [w którym] **wspólnota Kościoła, gorliwie trwająca w modlitwie i w czynnej miłości, wypatruje ostatecznego spotkania ze swym Oblubieńcem**, gdy nadejdzie czas wiekuiestej Paschy, intensyfikuje swoją drogę oczyszczenia w Duchu, aby z większą obfitością dostąpić w tajemnicy odkupienia nowego życia w Chrystusie Panu (por. I Prefacja Wielkopostna) (...)

To właśnie życie zostało nam już przekazane **w dniu naszego Chrztu, gdy „staliśmy się uczestnikami śmierci i zmartwychwstania Chrystusa” i zaczęła się dla nas „radosna i zdumiewająca przygoda ucznia”**. Fakt, że w większości przypadków Chrzest otrzymuje się w dzieciństwie, ukazuje, że chodzi o dar Boga: nikt poprzez własne siły nie zasługuje na życie wieczne. **Chrzest nie jest rytmem z przeszłości, ale spotkaniem z Chrystusem, które kształtuje całe istnienie ochrzczonego, daje mu życie Boże i wzywa go do szczerego nawrócenia, sprawionego i podtrzymanego przez łaskę, które prowadzi go do osiągnięcia dojrzałej postawy Chrystusa**. Szczególny związek łączy Chrzest z Wielkim Postem, jako czasem dobrym do przeżycia zbawiającej łaski. (...)

Kościół od zawsze łączy Wigilię Paschalną z celebracją Chrztu: **w tym sakramencie realizuje się owa wielka tajemnica, przez którą człowiek umiera dla grzechu, uzyskuje udział w nowym życiu w Zmartwychwstałym**

Kilka słów od proboszcza

Po co nam Wielki Post? Jaki jest sens tego okresu liturgicznego? Do czego nas prowadzi? Jak go dobrze przeżyć? Genialną odpowiedź na to pytanie daje Papież Benedykt w Orędziu na Wielki Post, którego fragmenty zamieszczamy w Szkole liturgicznej. Poruszające są też dla mnie słowa

Chrystusie i otrzymuje tego samego Ducha Bożego, który wskrzesił Chrystusa z martwych (por. Rz 8,11). (...)

Dlatego **Kościół, w tekstach ewangelicznych kolejnych niedziel Wielkiego Postu, prowadzi nas do szczególnie intensywnego spotkania z Panem, zapraszając nas do przebiegnięcia na nowo etapów chrześcijańskiego wtajemniczenia**: dla katechumenów w perspektywie otrzymania sakramentu odrodzenia, dla ochrzczonych w perspektywie nowych i decydujących kroków w naśladowaniu Chrystusa i w jeszcze głębszym darze dla Niego. (...)

Wielkopostna droga znajduje swoje spełnienie w Triduum Paschalnym, szczególnie w Wielkiej Wigilii Świętej Nocy: odnawiając przyrzeczenia chrzcielne, ponownie wyznajemy, że Chrystus jest Panem naszego życia, tego życia, które Bóg nam podarował, gdy zostaliśmy odrodzeni „z wody i z Ducha Świętego”, i potwierdzamy nasze mocne postanowienie, by odpowiadać działaniu łaski, aby stawać się Jego uczniami. (...)

W całym okresie wielkopostnym Kościół daje nam ze szczególną obfitością Słowo Boże. Rozważając i przyjmując je, aby żyć nim na co dzień, **uczymy się drogocennej i niezastąpionej formy modlitwy, ponieważ uważne słuchanie Boga, który stale mówi do naszego serca, karmi drogę wiary, którą rozpoczęliśmy w dniu Chrztu.**

Benedykt XVI, Orędzie na Wielki Post 2011 (fragmenty)